

Андрашківна Жадія.

Київниця Дн. 19. VI. 46 р.

Класа VII.

Моє найважливіше пережите воєнне.
 Pewnego poranku gdy wstalam postyszełam glosne
 wystraly. Pytam ciamy co si stalo.
 Mama mi raczela opowiadać ze jui niemey
 uciekaja. Wiec przedko ubralam sie i pobiegłam
 do ssiada zobaczyc co niemey tam robiu.
 Po krok podejdy, a tu kula fu nad moją
 głowu. Niemey ssiadowi kazali wychodit z mieszkani
 bo cheg spalic, a tymczasem dowidca wydal
 rozkaz aby przedzej uciekali. Gdy wyszlam na dworz
 wszedzie gdzie tylko spojre tam widac plonace
 gospody. Sychac stukot i warkot samolotow
 ktore lataly ponad głowu. Caly dzien nie bylo
 zadnej roboty. Chodzilam to po ssiadach to po
 wojach i patrylam jak niemey swiwaja.
 Po wieczar weszlam na sterte patre sie, a tu
 jui zoweci jady wotgami, konno i piesso.
 Niemey choc chcieli zawojowac caly swirt
 zostali pokonani na tysiac lat.